Agenda competițiilor de masă

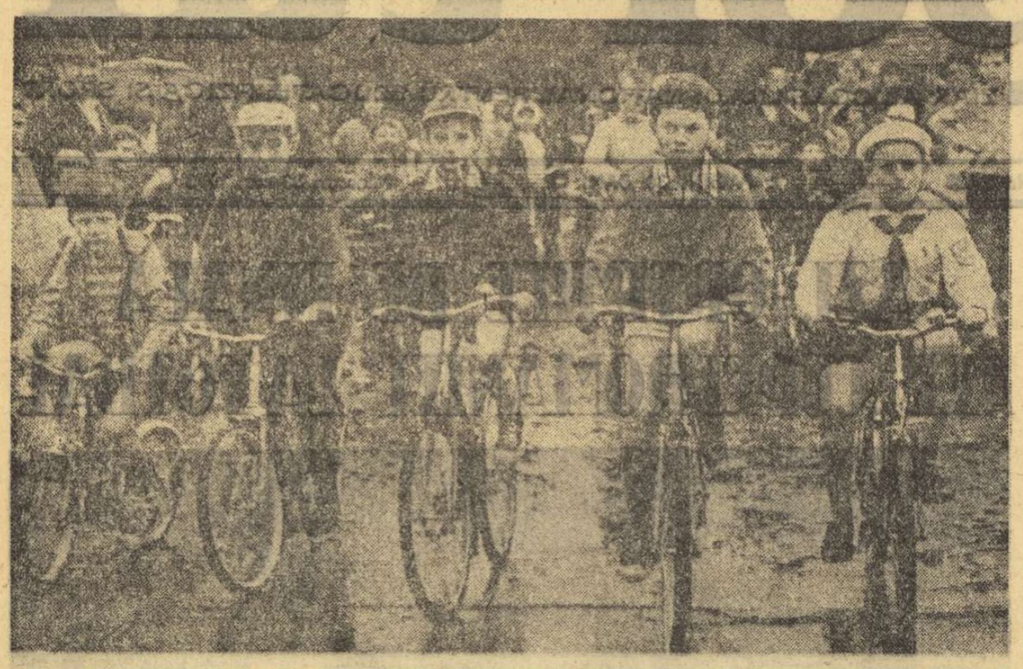

În întîmpinarea Zilei copilului au loc, printre multe acțiuni, și numeroase întreceri sportive dedicate celor mici. În fotografie: un aspect de la concursul de biciclete organizat în Piața Aviatorilor din Capitală
Foto: Theo MACARSCHI

CAMPIONATUL TINERILOR FOTBALIȘTI METALURGIȘTI

Timp de trei zile, stadionul Gloria din Capitală a găzduit faza finală a campionatului de fotbal al școlilor profesionale aparținînd Ministerului Industriei Metalurgice. Titlul de campioană a revenit bucureștenilor, elevilor de la **Grupul școlar al Uzinelor Republica** (antrenor prof. Mihai Popescu). Echipa bucureșteană a terminat competiția neînvinsă, totalizînd 6 puncte. Iată rezultatele formației învingătoare: 2—1 cu Grupul școlar Hunedoara, 4—1 cu Gr. șc. Alba Iulia și 3—0 cu Gr. șc. Reșița. Pe locurile doi și trei s-au clasat echipele școlilor din Hunedoara și Alba Iulia. **(O. G.).**

DIVIZIA ȘCOLARĂ SIBIANĂ DE CROS PE ECHIPE ȘI-A DESEMNAT CÎȘTIGĂTORII

În scopul atragerii unei mase cît mai largi de elevi în practicarea alergării, precum și a depistării elementelor de perspectivă pentru atletism, Inspectoratul școlar județean, Consiliul municipal al Organizației pionierilor și Comisia județeană de atletism au organizat, la Sibiu, în perioada 25 aprilie—23 mai, o diviziе școlară de cros pe echipe.

Cele patru etape prevăzute în cadrul acestei prime ediții a competiției s-au încheiat cu un succes notabil. **Peste 600 de elevi (băieți și fete) din școli generale și aproape 1 000 din licee și școli profesionale au participat la această acțiune inedită.**

Conform regulamentului, numărul de echipe participante reprezentînd o școală a fost nelimitat, astfel că unele școli (ca Liceul pedagogic și Liceul Octavian Goga) au prezentat cîte 10—12 formații, fiecare din cîte patru elevi, în clasament contînd doar primii trei.

Iată rezultatele: SCOLI GENERALE: fete, echipe — **Școala generală nr. 7**; individual (600 m) — **Carmen Cîmpeanu** (Șc. gen nr. 7). Băieți: echipe — **Șc. gen. 4**; individual (1 000 m) — **Ștefan Toth** (Șc. gen. nr. 15). LICEE ȘI ȘCOLI PROFESIONALE: fete, echipe — Liceul pedagogic 1, individual (800 m) — **Maria Horumbă** (Lic. agricol), băieți, echipe — **Liceul Octavian Goga**: individual (1 500 m) — **Adrian Vîrbănescu** (Lic. Octavian Goga).

Redacțiile ziarelor județene au acordat premii speciale școlilor cu cea mai bună mobilizare. O cupă din partea ziarului „Tribuna Sibiului" a revenit **Școlii generale nr. 11**, iar o altă cupă, din partea publicației „Die Woche", a fost atribuită **Liceului pedagogic.**

Ilie IONESCU, coresp. județean

LA FIERBINȚI (DÎMBOVIȚA)

O INTERESANTĂ ÎNTRECERE SĂTEASCĂ LA HANDBAL

Secretarul comitetului U.T.C. din Fierbinți (județul Dîmbovița), Liviu Mavinescu ne-a trimis vestea că la finele acestei săptămîni se organizează în satul lor o interesantă competiție sătească de handbal, la care va participa și echipa Steaua, multipla campioană a țării (!?) La început am rămas surprinși: Steaua la Fierbinți?

Să vă spunem despre ce este vorba. În urmă cu doi ani, tinerii din Fierbinți, mari amatori de handbal, au inițiat o competiție pentru echipe sătești din mai multe județe. Cuiva i-a venit ideea să fie poftită și o puternică formație bucureșteană care, la încheierea întrecerilor, să susțină un meci demonstrativ cu câștigătoarea. Alegerea a căzut asupra echipei Steaua, care a răspuns cu plăcere invitației. Astfel a avut loc, în 1971, prima ediție a competiției sătești de handbal de la Fierbinți. Ediția a II-a a originalei întreceri din satul dîmbovițean va avea loc sîmbătă și duminică. Gazdele s-au pregătit intens pentru întreceri și așteaptă echipele de fete și băieți din Slobozia (Arges), Cartojani (Ilfov), Blejești (Teleorman) și pe invitata de onoare, formația campioană a țării, Steaua București.

TENIS DE MASĂ

ULTIMELE PARTIDE DIN TURUL CAMPIONATULUI REPUBLICAN

În ultima etapă a turului campionatului republican de tenis de masă s-au desfășurat șase partide. Iată rezultatele și cîteva amănunte:

Tg. Mureș: Comerțul — Politehnica București (masculin) 6—9. O întîlnire disputată în care a ieșit în evidență superioritatea oaspeților. Punctele au fost înscrise de Gheorghe (4), Antal (3), Coltescu și perechea Gheorghe-Antal pentru învingători și Șentivani (3), Singiorgian, Naftali și Valics pentru învinși. **(S. Aibu**, coresp.).

Buzău: Școala sportivă — Locomotiva București (masculin) 9—5. Elevii antrenorului E. Băcioiu s-au impus prin Popovici (3 v), Teodorescu (3), Ancel (2), Romanescu (1). De la oaspeți au cîștigat Danielis (2 v), Buga, Macovei și cuplul Macovei-Danielis. **(C. Teodorescu**, coresp.).

Craiova: Universitatea—I.E.A.B.S. București (masculin) 9—0. Din rîndul gazdelor, net învingătoare, s-au detașat **Gabriel Coltescu** și **Marin Firănescu. (S. Gurgui**, coresp.).

În Capitală s-au disputat trei meciuri: **feminin: Voința București — C.S. Arad I** 9—5. Succesul jucătoarelor antrenate de Emil Proconet a fost clar și el nu necesită alte comentarii. Au punctat Magdalena Lesai (2), Maria Korodi (2), Eleonora Vlaicov (1).

Voința București — C.S. Arad II 1—5. Bucureștencele nu și-au găsit cadența nici împotriva formației secunde arădene, alcătuită din tinere și talentate jucătoare. Au „marcat" Livia Căruceru (2), Ildiko Gyöngyösi (2) și Liana Mihuț (1) pentru oaspete și Mariana Bacîu (1) pentru gazde.

Masculin: Voința București — C.S. Arad 9—4. Handicapați de absența jucătorului lor cel mai bun, Tiberiu Covaci, arădenii au cedat la scor elevilor pregătiți de antrenorul Ion Pop. Cele nouă victorii s-au datorat lui Bodea (3), Panait (3), Stamatescu (2) și dublului Panait-Stamatescu. De la C.S. Arad au cîștigat Trupel (2) și Simin.

Aurel PĂPĂDIE
Florin SANDU

NOI ANTRENORI EMERIȚI

Dan NICULESCU (baschet)

Excelent coleg și prieten, o rară capacitate în profesiunea ce și-a ales-o, calm, hotărît și autoritar cînd își pregătește echipa sau trebuie să ia o măsură într-un moment cheie al unui meci, acesta este prof. **Dan Niculescu**, antrenorul formației Dinamo, de 11 ori campioană a României (am inclus și titlul cucerit în acest an, cînd a totalizat punctajul necesar înaintea încheierii competiției). De fapt, a vorbi despre Dan Niculescu înseamnă a vorbi despre istoricul baschetului în clubul Dinamo, deoarece actualul antrenor emerit a fost, în anul 1949, unul dintre fondatorii echipei și a făcut parte, ca jucător, din formația care a cucerit campionatul în 1953, 1954, 1955 și 1957. Puțin mai tîrziu, el a trecut la cîrma „cenușăresei" care a cîștigat alte șase titluri naționale, și chiar la conducerea (ca antrenor) lotului reprezentativ, clasat în 1971 (la Essen) pe locul 8 la campionatul european, poziție care i-a asigurat calificarea pentru „europenele" din acest an. Desigur, nu poate fi omis antrenorul Dan Niculescu atîci cînd ne amintim că, nu mai departe decît în iarna care a trecut, Dinamo a avut comportări remarcabile în C.C.E., obținînd victorii în fața echipelor Honka Tapiola, Akademik Sofia, Slavia Praga și Ignis Varese, ultima devenind, ulterior, deținătoarea Cupei intercontinentale și a C.C.E., cîștigătoare a campionatului și cupei Italiei.

Ella CONSTANTINESCU (tenis de masă)

Originară din Moldova Nouă — județul Timiș, s-a născut la 26 noiembrie 1938. Absolventă a I.E.F.S., **Ella Constantinescu** s-a relevat ca o excelentă jucătoare de tenis de masă, înscriind în prestigioasa sa carte de vizită cinci titluri mondiale (trei la echipă și două la dublu), un titlu european (la dublu). Ea s-a clasat de trei ori în semifinalele probei de simplu femei la C. M. și a cîștigat numeroase titluri naționale și internaționale. Pentru laborioasa sa activitate sportivă, Ella Constantinescu a fost distinsă cu titlurile de maestră a sportului și maestră emerită a sportului, decernîndu-i-se și Ordinul Muncii clasa a III-a.

Din toamna lui 1966 este antrenoare federală și în perioada care a urmat pînă în prezent, tenisul de masă românesc a cucerit 11 medalii: la C. M.: una de aur, două de argint și trei de bronz, iar la C. E.: una de argint și patru de bronz. În același interval, au mai fost cîștigate și patru titluri continentale de juniore. **Demn de subliniat, pe lîngă îndeplinirea atribuțiilor ei de antrenoare federală, Ella Constantinescu a pregătit efectiv, zilnic în sala de antrenament pe componentele lotului republican feminin, deținătoare a celor 11 medalii la C. M. și C. E.**

Titlul de antrenoare emerită încununează o muncă prodigioasă, desfășurată cu pasiune și deplină competență și constituie totodată și un imbold pentru o activitate viitoare la fel de fructuoasă.

Carol CORCEC (natație)

Absolvent al I.E.F.S., **Carol Corcec** face parte din clubul Dinamo București din anul 1954. În prima parte a activității sale a condus pregătirile înotătorilor din acest club, obținînd o serie de rezultate meritorii. Printre sportivii antrenați de el, care, de-a lungul anilor 1954—1959, au cucerit numeroase titluri de campioni naționali la juniori și seniori, stabilind cîteva zeci de recorduri ale țării la mai multe categorii de vîrstă și-au făcut ucenicia Sanda Iordan-Grințescu și Cristina Balaban-Șoptereanu. Ulterior, aceste sportive au cucerit titlul de campioană mondială universitară (proba de 200 m bras, la Sofia, în 1961) și, respectiv, o medalie de bronz la C. E. (100 m spate, în 1966).

Din 1957, cunoscutul antrenor dinamovist a preluat conducerea tehnică a echipei de polo, cu care a cîștigat de 15 ori consecutiv titlul de campioană a țării, a ajuns în finala Cupei campionilor europeni (meciurile cu Mladost Zagreb din 1968) și în turneul final al C.C.E. (1972). Datorită meritelor în munca de creștere a tinerelor cadre și de pregătire a formației campioane, C. Corcec a deținut în perioada anilor 1965 — 1969 și funcția de antrenor al selecționatei reprezentative cel mai bun rezultat obținut fiind locul IV la „Trofeo d'Italia" în anul 1965. Predînd ștafeta conducerii echipei de polo fostului său elev, A. Grințescu, C. Corcec deține actualmente funcția de metodist în cadrul cabinetului științific al clubului dinamovist.

BASCHET — POLITEHNICA BUCUREȘTI, PENTRU A OPTA OARĂ CAMPIOANĂ A ROMÂNIEI

După o dispută care a durat mai mult de șase luni (competiția a început la 19 noiembrie 1972 și s-a încheiat la 27 mai 1973), ediția a XXIV-a a campionatului național de baschet feminin s-a încheiat cu victoria formației **POLITEHNICA BUCUREȘTI** (antrenor **Grigore Costescu**) care cucerește, astfel, pentru a opta oară titlul de cea mai bună echipă a României. Sportivele de la Politehnica au susținut 27 de meciuri, cîștigînd 25 și pierzînd două (cu Rapid și cu I.E.F.S.), și au manifestat, în general, o deosebită putere de luptă, disciplină exemplară, calități tehnice remarcabile și un joc tactic de ridicat nivel, în care însușirile individuale au fost valorificate întotdeauna în folosul acțiunilor colective.

În imagine, reprezentantele clubului sportiv Politehnica București, campioanele României: de la stînga la dreapta, rîndul de sus: **Margareta Pruncu, Maria Fuieraș, Suzana Szabados, Cornelia Taflan, Georgeta Predescu**, antrenorul **Grigore Costescu**; rîndul de jos: **Rodica Capotă, Anca Demetrescu, Ecaterina Savu** — căpitanul echipei, **Rodica Marinescu-Stănoiu, Viorica Boca.** Lipsesc din fotografie **Gabriela Ciocan** și **Cristina Doliș.**

Foto: Carol SZASZ — Tg. Mureș

I. E. F. S. — NOUA CAMPIOANĂ A ROMÂNIEI — POATE ȘI TREBUIE SĂ-ȘI RIDICE NIVELUL VALORIC ACTUAL

HANDBAL

Ultima etapă a campionatului feminin de handbal, divizia A, n-a produs nici o surpriză și — așa cum prevedeam — I.E.F.S. a devenit, pentru prima oară, campioană a României. Este, fără discuție, un succes meritat. El s-a conturat în al doilea tur al întrecerii, cel de sală, în care echipa lectorului univ. Ion Bota a realizat o adevărată explozie. Handbalistele de la I.E.F.S. au speculat la maximum căderea timișorencelor și și-au creat — prin victorii directe în principalele contracandidate — premise de abordare a luptei — înversunate, dramatice în final — pentru cucerirea tricourilor de campioane naționale. În ultima parte, ele și-au consolidat poziția de frunțașe printr-o comportare generală bună și — mai ales — prin acel succes în meciul decisiv cu Universitatea Timișoara. Principalul merit al noii campioane este acela de a fi avut o evoluție constantă (fără mari oscilații, fără să piardă la echipele valoric mai jos cotate), un joc bine orientat (în funcție de adversară), abordat cu calm și luciditate în cele mai multe ocazii.

Care au fost elementele determinante ale acestui salt spectaculos realizat de reprezentativa I.E.F.S.? După opinia noastră, ele pot fi înfățișate astfel:

Omogenizarea lotului. După o mai lungă perioadă de timp de joc împreună, **componentele echipei au reușit să se acomodeze, să creeze împreună un ansamblu mai sudat, mai omogen, și — prin aceasta — mai eficace, mai capabil să realizeze sarcinile tehnico-tactice.** Se află la baza acestei realizări meritele antrenorului și ale jucătoarelor. Situația — fiind vorba de o formație universitară — era însă previzibilă. Cum, în cazul în care I.E.F.S. nu-și reținea cîteva din principalele jucătoare după ce acestea își terminau studiile, urmează o cădere — la fel de firească. Se va împlini, apoi, încă un ciclu pînă la revenirea echipei în vîrful piramidei.

Îmbunătățirea disciplinei. Poate că acesta este meritul cel mai mare al antrenorului Ion Bota: **a impus echipei o disciplină fermă, atît în comportament, cît și în joc.** (A mers — pentru a nu face nici un rabat la acest principiu — pînă la sacrificii. Pentru nerespectarea disciplinei, Aurelia Costandache, una dintre valorile autentice ale echipei, a fost exclusă din formație). **A fost mijlocul prin care Ion Bota a reușit să impună echipei disciplina tactică necesară contracarării atu-urilor adversarelor și punerii în valoare a resurselor proprii.**

O nemăsurată ambiție. Creșterea potențialului echipei a adus în fața întregului colectiv posibilitatea deplinei consacrări, a cucerirării titlului. Perspectiva a mobilizat la maximum lotul, a declanșat ambiții nebănuite. Antrenorul și jucătoarele s-au subordonat obiectivului, au muncit fără preget, s-au dăruit total, au luptat în fiecare partidă pînă la limita superioară a resurselor. Marea lor ambiție a cîntărit mult în balanță, a dus chiar la acoperirea unor carențe.

Valorificarea principalelor resurse. Așa cum este și firesc, toate elementele evidențiate pînă acum au concurat la îmbunătățirea jocului echipei, la eficacitatea cresută a formației. **S-a putut astfel crea o apărare fermă** (uneori chiar prea... fermă), **alcătuită din jucătoare cu gabarit, pregătite să acopere — în general cu succes — o zonă mare, creată de sistemul 4 + 2.** Antrenamentele îndelungate au dus la însușirea acestui sistem, care este deosebit de eficient în destrămarea jocului adversarei. Poate că aici ar trebui spus (antrenorul Ion Bota își imaginează, desigur, că formația sa este încă departe de perfecțiune, că mai are mult de muncit pentru a elimina carențele care grevează jocul echipei) că randamentul echipei I.E.F.S. în apărare a fost diminuat de numărul mare de durități fără sens comise de unele jucătoare, de nesupravegherea acelor adversare care sînt cunoscute pentru forța lor de contraatac, de replierea greoaie din atac în apărare. Și, desigur, nu trebuie uitat nici faptul că se poate conta numai pe 7—8 jucătoare (poate că numărul lor este chiar mai mic), „rezerva" fiind de valoare necorespunzătoare pretențiilor și locului ocupat.

În atac, jocul a fost brodat pe Doina Cojocaru. Cu marele ei talent, această jucătoare de excepție a contribuit în măsură hotărîtoare la succesul echipei. Bineînțeles că orientarea antrenorului și — implicit — a echipei a fost bună. Ar fi fost însă foarte bună dacă, concomitent cu valorificarea la maximum a talentului și potențialului Doinei Cojocaru, ar fi încercat să stimuleze, să oblige chiar, și alte jucătoare să tragă la poartă. Scoaterea Doinei Cojocaru din dispozitiv creează panică, iar lipsa ei un veritabil dezastru. Poate că în jocurile amicale pe care le vor susține pînă la începerea unui nou campionat, studentele vor acționa pentru eliminarea acestei carențe, pentru mărirea forței de atac a echipei. Este un lucru necesar, mai ales pentru grelele jocuri internaționale din C.C.E. care le așteaptă pe noile campioane.

Desigur, nu numai acestea sînt plusurile și minusurile manifestate în campionatul recent încheiat de prima clasată, I.E.F.S. Am ales (sau am încercat să alegem) dintre ele pe cele care ni s-au părut semnificative.

Hristache NAUM

ULTIMA ETAPĂ A DIVIZIEI B

FEMININ. Seria I: IGEX—Gloria Buzău 9—9 (3—3) ! Universitatea Iași—Confecția 14—3 (7—4) !, Voința Craiova—C.S.U. Construcții 13—11 (6—5), Constructorul București—Vulturul Ploiești 10—9 (3—3), Tomistex Constanța—Voința București 14—10 (7—4); **Seria a II-a:** Sparta Medias—Constr. Baia Mare 17—12 (8—6), C.S.M. Sibiu—Teba Arad 7—9 (3—5) !, Univ. Cluj—Textila Sebeș 14—5 (5—2), Jiul Petroșani—Voința Sighișoara 4—8 (3—6), Univ. II Timișoara—Nitramonia Făgăraș 0—6.

MASCULIN. Seria I: Rapid București—S. C. Bacău 19—18 (9—9) !, Relonul Săvinești—Agronomia Iași 15—11 (7—5), C.S.U. Galați—Știința Bacău 14—9 (9—1), Rafinăria Teleajen—Comerțul Constanța 25—19 (11—9), Voința Gh. Gheorghiu-Dej—Universitatea Craiova 9—15 (4—9); Seria a II-a: A.S.A. Tg. Mureș—Metalul Copșa Mică 23—13 (11—6); Gloria Arad—Banatul Timișoara 16—16 (7—8), Constructorul Oradea—C.S.M. Reșița 12—12 (8—8) !, Nitramonia Făgăraș—Timișul Lugoj 16—10 (6—4), Știința Lovrin—A.S.A. Sibiu 6—6.

Corespondenți: S. Băloi, Gh. Buriea, P. Ganea, Gh. Nicolăiță, I. Ghișa, V. Lazăr, V. Ștefănescu, C. Nemțeanu, C. Popescu, I. Ionescu, Z. Rișnoveanu, V. Popovici, Al. Nour, P. Popa, A. Vasilescu.

SIBIUL POATE DEVENI O „MINĂ DE AUR"

(Urmare din pag 1)

a luat-o înotul pe aceste meleaguri. În baia populară Neptun, cu multă dificultate și în condiții vitrege (două culoare) se pot antrena cîteva zeci de tineri sportivi și, concomitent, grupele de sărituri de la trambulină. Cît despre efectuarea unui antrenament de mare intensitate, la nivelul actualelor cerințe ale pregătirii moderne, nici nu poate fi vorba atîta timp cît sportivii nu au posibilitatea exersării unor elemente de bază (startul, întoarcerile) și riscă descoperi ca la capătul unei lungimi de 30 m să se trezească în cap cu un săritor mai puțin atent!... În aceste condiții, tinerii înotători se pregătesc aproximativ 10 luni din an, deoarece bazinul (de 50 m) descoperit, în care apa se încălzește în lunile iulie și august pînă la cel mult 14—16 grade, nu poate fi folosit. Cu mulți ani înainte, proprietarii acestui bazin foloseau un mijloc rudimentar (totuși, util) prin care apa se încălzea la peste 20 de grade pe o perioadă mai lungă, dar după ultimele amenajări făcute strandului canalul de încălzire a dispărut (!?!). Din cîte am fost informați, Clubul sportiv muncitoresc, în a cărui administrare intră și acest bazin descoperit, a beneficiat în mai multe rînduri de sumele necesare amenajării unui sistem de încălzire, dar banii respectivi au fost de fiecare dată folosiți în alte direcții.

Sibiul are însă și mulți, foarte mulți tineri inimoși, dornici să practice în mod organizat acest sport. Și, văzînd de situația expusă mai sus s-a născut o nouă idee: **prin muncă patriotică, unii cîștigi din întregul Municipiu au început să-și amenajeze un alt bazin descoperit (de 25 m), atît de necesar pregătirii în lunile calde.** Lăudabilele lor eforturi nu au fost însă din plin sprijinite; fie din vina proiectanților, fie din cea a constructorilor, lucrarea a fost parțial ratată și se află — rețineți bine — din luna iulie 1972 în stadiul pe care vi-l înfățișează imaginea alăturată. Cu putină inițiativă și efortul firesc, construcția ar putea fi dusă la bun sfîrșit în cel mult două luni. Din păcate însă acestea se lasă așteptate și, probabil (ca de altfel și în ceilalți ani), înotătorii sibieni vor trebui să se deplaseze în luna iulie la Reșița, Galați sau București pentru a se pregăti în condiții mai apropiate de concurs campionatele naționale!

O altă cauză a rezultatelor modeste — oricît de paradoxal ar părea — este selecția. E drept, specialiștii din oraș și-au creat o situație privilegiată față de celelalte secții din țară prin faptul că în ultimii ani au cernut prin sita selecției cîteva mii de elevi, avînd posibilitatea de a reține pentru antrenamente organizate pe cei mai buni. **Dar antrenorii sibieni au preferat să facă selecția pe baza unor criterii subiective, neglijînd în urmă, elementele concrete care le-ar fi oferit concluzii mai sigure.** Ne referim la probele de control (în apă și pe uscat), analiza structurii morfo-funcționale, flotabilitatea specifică ș.a. Totodată, **numărul celor selecționați este cu totul insuficient, fapt care ne obligă să privim cu oarecare circumspecție eficiența selecției, să urmărim cu putină îndoială drumul acestor copii spre grupul performerilor. Faptul că antrenorii respectivi nu caută să perfecționeze la tinerii înotători de la început toate procedeele tehnice constituie o carență cu grave repercusiuni în activitatea de performanță.**

În sfîrșit, o altă problemă nu mai puțin importantă este cea a cadrelor. Prin plecarea prof. F. Heitz la Brăila, corpul tehnicienilor din Sibiu a pierdut un cadru prețios. Actualmente, N. Dembițchi, fără o experiență prea vastă, conduce pregătirile grupului de performeri, iar Herbert Wittemberger, care deține și funcția de director adjunct al Școlii sportive se ocupă de grupele intermediare ale înotătorilor avansați. Să recunoaștem, este mult prea puțin față de posibilitățile existente în acest oraș.

Sibiul poate deveni o „mină de aur" pentru natația românească. Este o realitate pe care nimeni nu o va putea contesta. Dar tot atît de adevărat este că **pentru valorificarea marilor resurse se cere mai mult interes și un ajutor eficient al organelor municipale în direcția asigurării unei baze materiale corespunzătoare. Totodată se impune o analizare a posibilităților actualelor cadre tehnice, și îndrumarea lor cu sarcini precise în munca cu diferitele categorii de înotători. În fine, selecția, element atît de important în crearea și organizarea unei adevărate secții de performanță (la Școala sportivă din localitate există această posibilitate) va trebui să corespundă de acum înainte tuturor cerințelor moderne ale lucrului cu copiii.** Și cînd toate problemele amintite vor căpăta rezolvări eficiente, Sibiul — sîntem convinși — va avea din nou mulți campioni și recordmani.

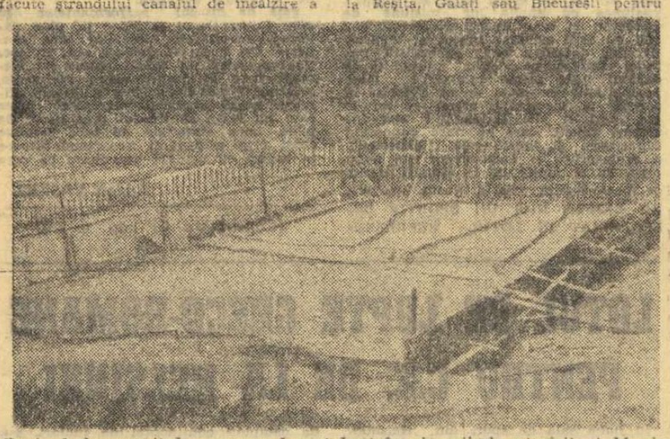

Bazinul descoperit la care au lucrat luni în șir mii de uteciști ai Municipiului Sibiu se află în această stare din luna iulie 1972 (!), iar înotătorii din oraș vor trebui probabil și în această vară să se pregătească la Reșița, Galați sau București...
Foto: Vasile CÎRDEI — Sibiu

POPICE — DUPĂ CAMPIONATELE EUROPENE DE JUNIORI

PE VIITOR SE IMPUNE O PREGĂTIRE TEMEINICĂ, CA NIVELUL CERINȚELOR INTERNAȚIONALE

— Discuție cu prof. L. Szöcs, conducătorul delegației române —

După un debut bun în prima ediție a C. E. de juniori, desfășurată la Nürnberg în 1969 (locul doi în clasamentul pe națiuni), echipa masculină a țării noastre a înregistrat o surprinzătoare cădere, clasîndu-se pe poziția a 7-a în competiția următoare (în 1971) găzduită de arena Dunărea din Galați. Deci o neașteptată înfrîngere pe teren propriu, ceea ce l-a determinat pe specialiștii federației să ia măsuri de revitalizare a reprezentativei de juniori. Efectele acestor măsuri s-au resimțit în recentele întreceri ale campionatelor continentale de la Prerov, unde tinerii popicari români au urcat trei locuri într-o confruntare de un nivel tehnic superior, care s-a bucurat de o numeroasă participare.

— Spațiul restrîns al cronicilor nu ne-a permis să comentăm comportarea tinerilor noștri popicari. Vă rugăm — ne-am adresat conducătorului delegației sportivilor români, prof. Ladislau Szöcs, secretarul general al F.R.P. — să faceți cîteva aprecieri în acest sens pe baza celor constatate la fața locului.

— Din nou am avut surprize, în sensul că cei în care ne puneam speranțe mai mari au dat un randament mai scăzut. Valeriu Pișcoi, deținătorul locului II în clasamentul individual, a întrecut speranțele noastre, iar favoriții Iosif Szasz și Ion Ștefucz nu au reușit să se autodepășească. Cezar Lebădă a fost doar util echipei, Liviu Moldovan s-a remarcat numai în proba de perechi, iar M. Grigore, care emitea cele mai multe pretenții, precum și bucureșteanul Aurel Marcu nu au corespuns. Prin urmare, dacă ascensiunea din clasamentul pe națiuni ne bucură, în schimb, cunoscînd posibilitățile popicarilor noștri, comportarea acestora nu ne poate satisface.

— Ce carențe ați observat în evoluția juniorilor la Prerov?

— Tinerii noștri popicari nu știu să joace cu material plastic. Pentru că nu dispunem de astfel de materiale, ei sînt obișnuiți să lanseze bila cu șurub exterior și, în consecință, loviturile lor nu au eficiență maximă. Trebuie să facem eforturi pentru a asigura măcar la pregătirea loturilor condițiile impuse de cerințele marilor concursuri. Altfel vom fi în continuare handicapați în confruntările internaționale.

— Bine, dar fetele, care au dominat copios actuala ediție, tot cu popice cu manșon de plastic joacă și se pregătesc?

— Da, este adevărat, dar în probele feminine diferența de valoare între echipa noastră și celelalte adversare a fost mult mai evidentă. În schimb, la băieți competitorii au fost de forțe sensibil egale.

— Numai materialul plastic a lipsit din procesul de pregătire a jucătorilor vizați?

— Nu. După părerea mea, puterea de luptă a echipei masculine a fost deficitară, juniorii noștri nu au știut să forțeze jocul în momentele decisive. În plus, G. Marin, I. Stefucz, I. Szasz și chiar V. Pișcoi nu s-au concentrat suficient și au tras, în repetate rînduri, în... gol, irosind bile prețioase, care le-ar fi putut mări considerabil rezultatele. Apoi, unii au deprinderi greșite, care cu greu mai pot fi remediate.

— În cazul acesta, cum vedeți viitoarea reprezentativă de juniori?

— De pe acum sîntem preocupați să depistăm elementele talentate și, după o largă acțiune de selecție, cei mai dotați juniori vor fi supuși unei pregătiri atente și de lungă durată.

Traian IOANIȚESCU

PRACTICAREA SPORTULUI DE MASĂ LA C.P.B.

(Urmare din pag. 1)

Să luăm, de pildă, campionatul asociației. Cîți salariați poate cuprinde el la o ramură de sport? În cel mai bun caz, 150—200. De obicei, însă, cifra nu depășește suta, în timp ce numărul membrilor asociației noastre sportive este de aproape 4 000, ca să nu mai vorbesc de acela al tuturor salariaților. Ce fac, deci, cei ce nu pot fi cuprinși în întrecerile campionatului asociației? Veți spune că merg în excursie, de pildă. Foarte adevărat. Dar și numărul excursioniștilor, din motive bine determinate, nu poate depăși, la o ieșire, cifra de 150, să spunem. Restul? În timpul liber, sîmbăta și duminica, vin la strand, stau la soare, mai joacă volei, baschet. Să fie, oare, suficient? Categoric, nu!

Oamenii trebuie cîștigați pentru mișcare, și nu 10, 100 ci în proporție de masă. Ne-am gîndit, în cadrul posibilităților de care dispunem, să oferim membrilor asociației noastre sportive, salariaților Combinatului, și alte forme de mișcare, de sport. Nu a trebuit să căutăm prea mult. Avem la dispoziție un lac și avem și ambarcațiuni. Concursuri de canotaj, însă, nu s-au organizat niciodată. Trebuia încercat. Am anunțat un concurs în secția „Legătorie de artă". În ziua și la ora stabilită am avut atîția amatori încît competiția a trebuit să se desfășoare pe... serii, semifinale și finală, ca la o veritabilă „regată". Iată, deci, o activitate căreia va trebui de aici înainte să-i acordăm toată atenția. La fel am experimentat și concursurile de orientare turistică. Un astfel de concurs l-am organizat recent în pădurea Băneasa. La prima chemare au răspuns doar 30 de persoane, dar întrecerea s-a bucurat de un succes nesperat. Acum, cei cărora le-am deschis gustul pentru „orientare turistică", cît și alți numeroși salariați, care au auzit de frumusețea acestui gen de competiție, ne solicită să reeditățm „experimentul" nostru. Și îl vom repeta...

De asemenea, am ajuns la concluzia că pentru a antrena masa de salariați în activitatea sportivă, competițiile-fulger eliminatorii sînt ideale. Le vom organiza la aruncarea greutății, la proba de alergare pe 100 m, la săritura în lungime, cu toți cei ce vin la strand. Se știe că gustul vine mîncînd. Cum să îndrăgească cineva atletismul, să spunem, dacă nu simte frumusețea acestuia fiind el însuși pus în situația de competitor? La fel vom proceda și cu voleiul, cu baschetul. Pentru copiii salariaților vom organiza, pentru prima oară în acest an, stimulați de Hotărîrea Plenarei, centre de inițiere la înot, tenis de cîmp și alte discipline. De data aceasta am convingerea că activitatea sportivă de masă va îmbrăca la asociația sportivă C.P.B. forme deosebite, astfel încît cea mai mare parte dintre membrii asociației noastre sportive să fie cuprinși în ea, să practice după vîrstă și posibilități, cel puțin un sport".

Iată, deci, că la C.P.B. preocuparea de a se asigura oamenilor forme cît mai variate de petrecere a timpului liber, în ambianța plăcută și binefăcătoare a exercițiului fizic, capătă contur. Sportul, o pasiune mai veche, îmbrață forme noi, mai bune și mai eficiente.